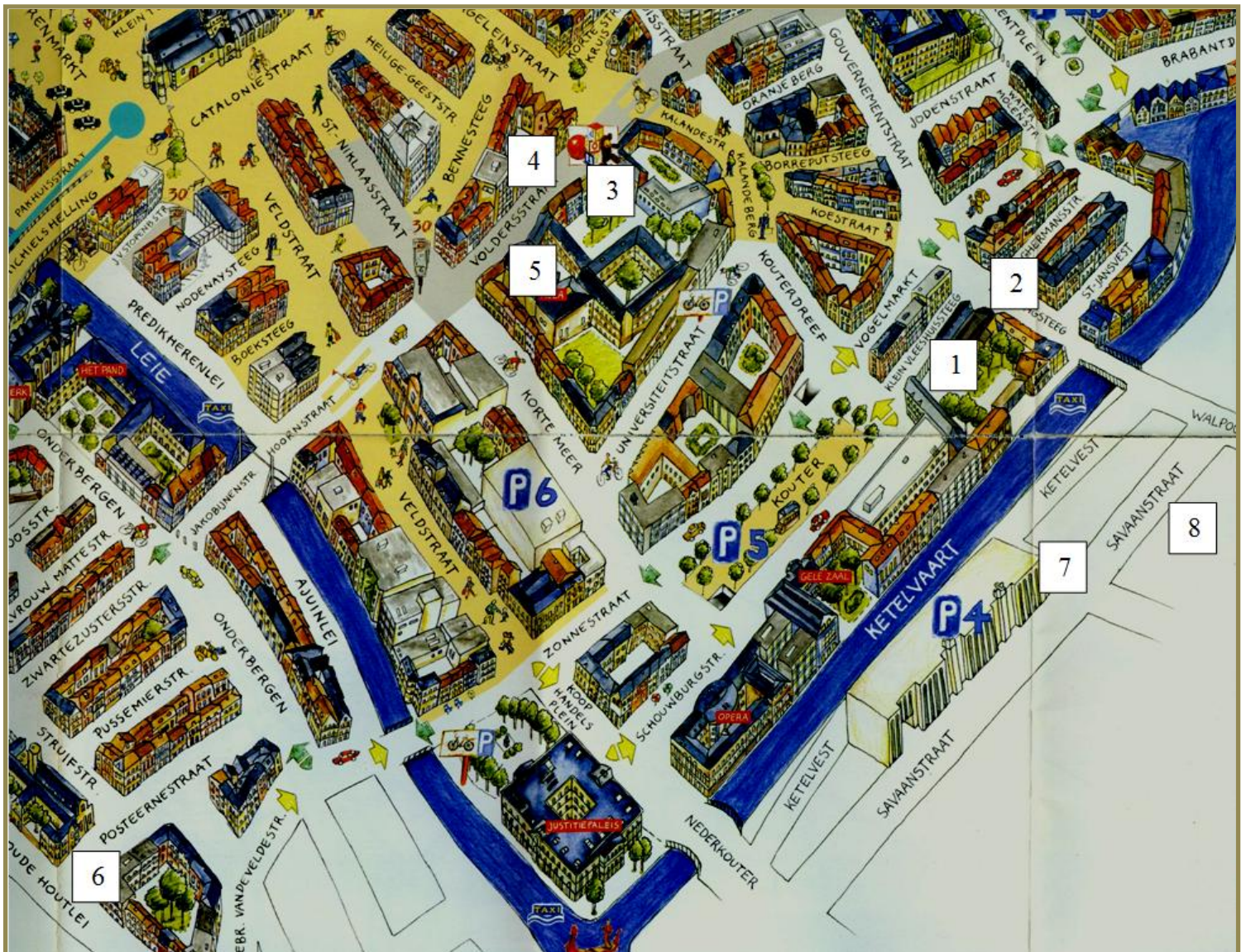

EEN JEZUÏETENWANDELING DOOR GENT

In Gent is heel wat te ontdekken over de geschiedenis van de jezuiten .

We beginnen onze tocht op de Kouter. Dit plein is sinds eeuwen onveranderd gebleven. Er bevindt zich een klein straatje, rechts naast de Belgacomwinkel, de Kleine Vleeshuisstraat. Ga dit straatje in: op de rechterzijde zie je het profiel van een kerk (1). Nadat de Sociëteit van Jezus reeds verschillende malen in Gent was geweest en gastvrijheid had genoten o.a. in de Sint-Pietersabdij zochten zij in 1585 een huis. Hun eerste vestigingsplaats was hier in de gebouwen rond de Kleine Vleeshuis kapel. Gedurende vele jaren zouden zij er onderricht geven aan kinderen. Overdag kan je even doorgaan tot rechts in de Korte Dagsteeg. In de winkel van Scapa kan je nog oorspronkelijke versieringen ontdekken (2).

De plannen waren ambitieuzer. Daarom gaan we terug door de Kleine Vleeshuisstraat, en gaan rechts om opzij van de Kredietbank de Kouterdreef in te slaan, we volgen het verlengde

langs de Kalandenberg en komen zo aan de Paddenhoek (links). Op de hoek van de Paddenhoek en de Volderstraat (3) zien we een mooi gerestaureerd gebouw. Hier vestigden de paters zich in 1592 op de plaats waar enkele jaren voordien nog van Hembyze woonde, een van de aanvoerders van de Calvinistische opstand.

In de Volderstraat aangekomen krijgen we van de overzijde (4) een blik op dit imposante gebouw (1664). Het maakte onderdeel uit van het Gentse jezuïetencollege dat veel groter was. Nadat de Sociëteit werd opgeheven zetelde hier de Raad van Vlaanderen, een stadsschool enz.

Achter de gebouwen in de Volderstraat bevinden zich nog steeds andere gebouwen van het voormalige college. Nu zijn ze een onderdeel van de rechtsfaculteit. In de boekhandel de Slegte kan men nog vanuit de verdiepingen dit gebouw zien. We passeren ook de Aula van de universiteit (5). Hier stond de kerk van het college. Tijdens de Franse revolutie werd ze afgebroken en kwam de Aula in de plaats. Naar verluidt zouden de grondvesten van de kerk zich nog steeds onder de Aula bevinden. In 1773 werden al deze gebouwen genaast door de Oostenrijkse regering en later verkocht.

We gaan verder door de Volderstraat, passeren de Korte Meer (op de linkerzijde). In de Korte Meer bevonden zich nog andere gebouwen waar onder andere de Mariacongregaties samen kwamen. De paters van het college zorgden immers niet alleen voor onderwijs. Zij gaven ook catechese in verschillende parochies, stonden zieken bij, predikten enz.

We blijven rechtdoor gaan: de Volderstraat gaat over in de Hoornstraat, de Jakobijnenstraat en de Zwartzustersstraat. Op het einde slaan we links af, de Oude Houtlei in en we stoppen op de hoek van de Posteernestraat met de Oude Houtlei (6).

Na de wederoprichting van de Sociëteit in 1814 konden paters in 1823 de Refuge van de Abdij van Oost-Eeklo betrekken, waar nog enkele zusters woonden. In de veertiende eeuw was hier de luthof van de graven van Vlaanderen. Toen de zusters vertrokken waren werd het hele gebouwd vernieuwd. Deze residentie was het eerste jezuïetenhuis van de hernieuwde Sociëteit in België. Er kwam een grote bibliotheek, die het begin vormde van de bibliotheek van Leuven. Vooraleer ook naar Leuven te verhuizen kregen de theologanten hier les.

In 1843 bouwden de paters de kerk in de Posteernestraat. Daarin bevond zich het gekroonde beeld van Onze-Lieve-Vrouw van Vlaanderen, waarvoor later het lied 'Liefde gaf u duizend namen' geschreven werd. Gedurende vele jaren zouden de paters hier hun apostolaat uitoefenen: ze stichtten verschillende broederschappen, de Bond van het Heilig Hart en gaven er ook retraites. In 1956 werd de residentie opgeheven en verkocht aan de Sint-Lucashogeschool.

We gaan de Posteernestraat door tot aan Onderbergen, draaien rechts af en nemen de eerste straat links, de Gebroeders Van de Veldestraat die overgaat in het Koophandelsplein. We steken de Leie over, met op onze rechterzijde het Justitiepaleis. We maken een rechte hoek zodat we het Justitiepaleis op onze rechterzijde blijven houden. De tramlijn volgend steken we de Ketelvest over, een oud verbindingskanaal van de jaren 1200 tussen Leie en Schelde.

We nemen de tweede zijstraat links van de Nederkouter, de Savaanstraat, en gaan daarin verder tot we aan de hoek met het Sint-Barbarastraatje komen (7). Op de plaats waar ooit het Sint-Barbaraklooster zich bevond staat sinds 1833 het nieuwe college van de paters, het Sint-Barbaracollege. Het is een van de zeven jezuïetencolleges in Vlaanderen, hoewel in het

college zelf geen paters meer verblijven. De school heeft beroemde leerlingen voortgebracht. Zo is er de generatie van Franse auteurs met o.a. Maurice Maeterlinck (Nobelprijs literatuur), Georges Rodenbach, Emiel Verhaeren. Uit de hedendaagse kunstwereld zijn namen bekend als Gerard Mortier en Philip Herreweghe. De voorzitter van het internationaal Olympisch Comité, Jacques Rogge, is een oud-leerling. Onder de gekende politici is er Vincent Van Quickenborne. In de ontspanningswereld zijn de namen van Sven Ornelis en Geert Hoste goed gekend.

In de gangen van het college is een merkwaardige reeks klasfoto's van retorica van de jaren 1870 tot vandaag. Aan de overzijde van de straat, in nummer 118, bevindt zich de lagere school van het college (8).

Is daarmee alles gezegd over de geschiedenis van de paters in Gent? Toch niet. Op de Steendam, een eindje buiten het centrum, was gedurende de zeventiende en de achttiende eeuw het tertiaat van de Engelse jezuiten in ballingschap. Een korte tijd was daar ook hun noviciaat. Op de Blaisantvest vestigden zich in 1950 enkele paters midden in een volkswijk. Zij bouwden er een moderne kerk, Maria-Goretti. Er is de barokke Onze-Lieve-Vrouw-Sint-Pieterskerk, gebouwd door broeder Huysens. Tenslotte was er het werk voor de schippers, Stella Maris, dat nu is overgegeven. Vandaag zijn er nog twee paters werkzaam in een parochie.

Na het Sint-Barbaracollege gaan we de Savaanstraat ten einde en keren we naar links, de Walpoortstraat in. Deze gaat over in de Korte Dagsteeg en links via de Kleine Vleeshuisstraat zijn we terug op de Kouter. Hopelijk heeft u genoten van deze tocht.

Guido Vloemans S.J.